

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

VIII. Iac. Sadol. S.R.E. Card. Francisco Bellencino Mutinensi, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

mo sentari ita mea studia polliceor ac defero, vt quoad per me
recte fieri poterit, paucos mihi pares in amore & cupiditate ve-
firatum rerum secundarum sitis habituri. Vale. XV. Cal. Februa-
rii. M.D.XXXVII.

VII.

JACOB. SADOLET. S. R. E. CARD. CLAV-
dio Rangono Comiti, S. P. D.

QVAs ad me & ad Paulum meum missi literas, gratæ mi-
hi maiorem in modum fuerunt. Recognoui enim in illis
psumam illam tuam erga nos benevolentiam, quam ego ama-
re canopere sum solitus. Præsertim adiunctis maximis virtutibus
& animi & ingenii, quas ego in te ab ineunte tua adolescentia
prospexi, eademq; ad frugem bonam postea perductas cognoui.
Quod honore nostro lætatus sis, tam facile tibi credo, quam mi-
hi ipsi. Quod verò honos ipse magni æstimandus sit, disputas
tu quidem & ornate & subtiliter. Sed, crede mihi, alia erant po-
tiora, quæ quidem ego magno animo eram persecutus. Nunc ve-
ro me ipso factus inferior sum. Sed si erit locus Deo inferui-
endi, nauandaq; Reip. fortiter atque constanter, maximo me
honore affectum arbitror. Quod quidem aut hoc optimo pru-
dentissimoque Pontifice gubernacula tenente sperandum est
fore, aut nullo alio. Quotus enim quisq; in hunc altissimum ho-
noris & dignitatis gradum iam dudum sublatas est, cui Reip. fue-
rit cordi? Sed hæc Deus viderit, cuius potestate & arbitrio regun-
tur omnia. Te ego amo, vt debeo, meq; a te amari vehementer
opto. Imprimisque id cupio, vt de meo optimo animo & volun-
tate ergo te persuasissimum tibi habeas. Vale. Romæ. XIII. Idus
Iuniarum, M.D.XXXVII.

VIII.

JAC. SADOLET. S. R. E. CARD. FRANCISCO
Bellencino Mutinensi, S. P. D.

AVIDERAM sepe ex Paulo meo, qualis tu vir, & quam mirifi-
ce te dedisti liberalioribus studiis esses, ad quæ ab iure Civili,
in quo eras multis iam annis omni cum laude versatus, etiam cu-
ram omnem animumq; transfulisses. Quod quidem erat apud me
animi ingenii & præstantis indicium. Sed crede mihi, tuæ lire-
ræ non modò confirmarunt opinionem de te meam, verum et-
iam auxerunt. Ita enim perfectæ atq; elaboratæ in omnem par-
tem sunt, vt statueret satis non possum, vtrem elegantius scriptas
parè, an amantius: ita omnia in illis & ingenii luminibus & amo-
ris

ris sunt lita. Ex quo gratulari mihi in mentem venit communi patriæ, quæ tot ingenia ex sese, & talia effert in hoc tempore, & artium eam optimarum tanquam officinam quandam esse credamus. Quare quod mihi eloquentiæ laudem tribuis, feci eadem quod in me fuit, ut digitum intenderem in eam viam, quam ad summum humanæ dignitatis gradum peruenit potissimum arbitratus, primus hanc ipse, aut certe cum paucis tantis. Sed nunc tam multi tanto cum studio in eam se iniiciunt, ut mirabilis concursus sit. In quo ego æquissimus spectator aliorum laudis, multos partim antecedentes iam me, partim etiam concurrentes, mira cum voluptate conspicio, faucoque impensum bene ingentis. Quo in numero cum te vel imprimis constituam, debet existimare, gratum mihi accidisse istud studium quod præ te fieri & colendi (ut tu ais) & diligendi mei. Nam quod honorem mihi hunc nouum gratularis, agnosco beneuolentiam tuam, magis iure mediisfidius illam pristinam meam vitam mihi esse gratulatus: qua ego beatibrem aliam nunquam iudicauit repetiri posse. Ut nunc res se habet, quando in hunc locum euectus sum, dabitur opera à me Deo bene iuuante, ut noster honos nec inuitis Reip. nec bonis & doctis viris infructuosus sit. Quibus quidem si non re & fortuna, at opera certe & voluntate non deerit. Nullumque maius præmium me assecutum esse putabo, quam si facultatem ero nactus, bene de illis quacunque ratione promerendi. Tu ut valeas, nosque diligere pergas magnopere à te peto. Vale. XII. Cal. Aprilis, M.D. XXXVII. Romæ.

IX.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.
Petro Bembo S.P.D.

REDDITÆ à te breui tempore epistolæ mihi sunt duæ, quarum in vna honori nostro amicissimè gratularis, altera habet definitionem facti nostri, ita accuratam & grauem, ut summus in me amor tuus cum singulari prudentia certare videatur. Sic enim occurris omnibus dubitationibus nostris, sic omnia que committi possunt, rationibus tuis diluis atque refutas: ut animus nostrus ambiguus antea & vacillans, metuensque ne quid admisisset in se, quod à reliqua via me videretur discrepare, tua nunc auctoritate firmior, & in suscepta ratione constantior multo factus sit. Quanquam illa grauissima omnium ad consolandum est ratio, si mihi in hoc loco constituto, tribuerit fortuna facultatem bene de bonis & doctis promerendi: hoc si contigerit, cætera moderate feremus. Nam quod ad ipsum me attinet, noli existimare, Petro Bembo, non me aliquantum animo commoueri, cum commo-